

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w dniu 10 lipca 2019 r.

po rozpoznaniu sprawy z wniosku obrońcy skazanego **M. H.**

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu

Apelacyjnego w [...]

z dnia 1 sierpnia 2012 r., sygn. akt II AKa [...]

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w B.

z dnia 30 sierpnia 2011 r., sygn. akt III K [...],

p o s t a n o w i ł:

1) oddalić wniosek;

2) obciążyć M.H. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

Adwokat P. P. obrońca skazanego M. H., złożył wniosek o wznowienie, na podstawie art. 540 § 1 pkt. 2 lit. a k.p.k. i art. 540 § 3 k.p.k., postępowania karnego zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 30 sierpnia 2011 r. sygn. akt III K [...], w części, w zakresie rozstrzygnięcia 1 – 6 utrzymanego we wnioskowanym zakresie w mocy przez Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 1 sierpnia 2012 r., sygn. akt II AKa [...], co do którego została wniesiona kasacja rozpoznana przez Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt IV KK 421/12, w ten sposób, iż nadzwyczajny środek odwoławczy został oddalony w całości jako oczywiście bezzasadny, a wniosek

o wznowienie postępowania pozostaje zasadny, a to wobec okoliczności, iż czyn jakiego się dopuścił skazany nie stanowi przestępstwa z uwagi na przedmiot przestępstwa (produkt leczniczy – tabletki firmy L. o nazwie R.), albowiem w świetle art. 1 ust. 2 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, produkt leczniczy nie może zostać uznany za „substancję niesklasyfikowaną” w rozumieniu art. 2 lit. b rozporządzenia (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych. Wniósł o:

- 1) uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 30 sierpnia 2011 r., sygn. akt III K [...] w części – w pkt 1 – 6 oraz uniewinnienie skazanego M. H. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie
- 2) uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 30 sierpnia 2011 r., sygn. akt III K [...] w części – w pkt 1 – 6 oraz przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w B. do ponownego rozpoznania;

Prokurator Prokuratury Krajowej w piśmie z dnia 26 kwietnia 2019 r., wniósł o oddalenie powyższego wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 1 sierpnia 2012 r., sygn. akt II AKa [...], zmienił częściowo wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 30 sierpnia 2011 r., sygn. akt III K [...], w konsekwencji czego M. H. został uznany winnym popełnienia czynów z art. 55 ust 1 i 3 oraz art. 56 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, z art. 291 § 1 k.k., z art. 279 § 1 k.k., z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k., z art. 263 § 2 k.k., z art. 258 § 3 k.k. i innych, i orzeczono wobec niego karę łączną 14 lat pozbawienia wolności.

Wywiedziona w tej sprawie kasacja została oddalona jako oczywiście bezzasadna (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt IV KK 421/12).

Na wstępie należy zauważyć, iż o prawomocności wyroku Sądu Okręgowego w B. zdecydował wyrok Sądu Apelacyjnego w [...], bez wzruszenia którego nie można dokonać jakiegokolwiek zmiany czy też uchylenia wyroku Sądu

Okręgowego w B. z dnia 30 sierpnia 2011 r., sygn. akt III K [...], a o to przecież wnosi Autor wniosku o wznowienie postępowania. Nadto Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 10 lutego 2017 r., sygn. akt IV KO 54/16, oddalił wnioski obrońców skazanego o wznowienie postępowania w przedmiotowej sprawie.

Obrońca wskazał na art. 1 ust. 2 dyrektywy 201/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r., w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zgodnie z którym produkt leczniczy nie może zostać uznany za „substancję niesklasyfikowaną” w rozumieniu art. 2 lit. b rozporządzenia (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r., w sprawie prekursorów narkotykowych.

W związku z tym należy podkreślić, że powołanie przez obrońcę skazanego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady, nie wyczerpuje przesłanek wznowieniowych o jakich mowa w art. 540 § 3 k.p.k., gdyż przepis ten wymaga istnienia „rozstrzygnięcia” organu międzynarodowego, co do istoty wydanego w indywidualnej sprawie. Natomiast dyrektywa jest aktem prawnym o charakterze generalnym, skierowanym do państw członkowskich i tym samym nie realizuje wymogów wynikających z art. 540 § 3 k.p.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że warunkiem zastosowania przepisu art. 540 § 3 k.p.k. jest istnienie rozstrzygnięcia wydanego w sprawie skazanego, lub rozstrzygnięcia odnoszącego się do innej osoby, lecz stwierdzającego tożsame w układzie okoliczności faktyczno – prawne naruszenia przepisów prawa międzynarodowego. Nie czyni natomiast zadość temu wymogowi powoływanie się przez wnioskodawcę na naruszenie przepisów Traktatu o Unii Europejskiej, Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, czy powołanie się na orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości bez wskazania, że spełniają one wymóg określony w przepisie art. 540 § 3 k.p.k. (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 r., sygn. akt III KO 24/18, LEX nr 2496266). Trafnie przy tym podnosi Prokurator Prokuratury Krajowej, że argumentacja obrońcy stanowi w dużej części powtórzenia z poprzednich dwóch wniosków wznowieniowych, z powołaniem wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 5 lutego 2015 r., wydanego w sprawach połączonych

o sygnaturach C – 627/13 i C – 2/14. Tym samym, co do przyjęcia merytorycznej niezasadności wniosku, odwołać się należy do początkowej części uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2017 r., sygn. akt IV KO 54/16. W tym zakresie Sąd Najwyższy podtrzymuje to stanowisko, podzielając pogląd wyrażony w uzasadnieniu powołanego postanowienia (por. s. 8). Nie zmienia tej oceny dodatkowa argumentacja obrońcy skazanego z „repliki” z dnia 1 czerwca 2019 r.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w postanowieniu.

aw